

Sygn. akt I C upr. 257 / 14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSR Teresa Mertuszka

Protokolant : Mariola Rosa

po rozpoznaniu w dniu 02.07.2014 roku w Lubaniu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K.
przeciwko A. T. (1)

o zapłatę

- powództwo oddała.

Sygn. akt I Cupr 257/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., reprezentowana przez radcę prawnego M. J., wniosła o zasądzenie od pozwanej A. P. w elektronicznym postępowaniu upominawczym kwoty 9.290,03 zł wraz z należnymi odsetkami. Uzasadniając pozew podniesiono, że strona powodowa na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 kwietnia 2013 r. przejęła od (...) Banku S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu umowy bankowej o numerze (...).

Nakazem zapłaty z dnia 29 lipca 2013 r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazał pozwanej A. P. zapłatę na rzecz strony powodowej kwoty dochodzonej pozwem wraz z należnymi odsetkami oraz kosztami postępowania w wysokości 1.319,11 zł.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwana skutecznie w dniu 18 grudnia 2013 r. wniosła sprzeciw, w związku, z czym w dniu 04 marca 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania w postępowaniu zwykłym. We wniesionym sprzeciwie pozwana podniosła zarzut nieistnienia roszczenia z uwagi na kradzież dokumentów i posłużenie się danymi pozwanej przy podpisaniu umowy kredytowej. Pozwana podniosła również, że nigdy nie mieszkała pod adresem wskazanym w pozwie, tj. w miejscowości Z., poczta S. oraz że aktualnie nosi nazwisko T..

Po uzupełnieniu przez stronę powodową w trybie art. 505³⁷ § 1 kpc, w dniu 19 maja 2014 r. wpłynął pozew, w którym pełnomocnik strony powodowej radca prawny M. J. podtrzymała w całości swoje roszczenia i twierdzenia zgłoszone uprzednio w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powołując się na wspomnianą wyżej umowę cesji wierzytelności, oraz zawiadomienie o cesji skierowane do pozwanej. Nie ustosunkowała się ponadto do zarzutów pozwanej zgłoszonych w sprzeciwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2007 r. w punkcie obsługi klienta (...) we W. została zawarta umowa kredytowa o numerze (...), której stronami byli (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. oraz A. P. nr PESEL (...), zamieszkała w (...) /6, poczta (...) - (...) S., legitymująca się dowodem osobistym o numerze (...), posiadająca telefon komórkowy o numerze (...), a której przedmiotem było nabycie w systemie sprzedaży ratalnej kompletu Islandia 3FF o wartości 5.817 zł. Całkowity koszt kredytu wyniósł 6.515,14 zł, a ostateczny termin spłaty ustalono na 19 maja 2009r.

(dowód – umowa NR (...) k. akt 51-52)

Umową przelewu wierzytelności z dnia 30 kwietnia 2013 r. strona powodowa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. nabyła od (...) Banku S.A. z siedzibą we W. prawa do wierzytelności wobec A. P. zamieszkałej w (...) /6, poczta (...) - (...) S., z tytułu umowy bankowej o numerze (...). W dniu 14 czerwca 2013 r. wystosowano do dłużniczki A. P., na adres wskazany wyżej, zawiadomienie o zmianie wierzyciela w związku z dokonaniem przelewem wierzytelności w wysokości łącznej 9.208,81 zł. Na sumę wierzytelności składały się: 6.515,14 zł z tytułu kapitału kredytu, 2.524,34 zł z tytułu odsetek oraz 169,33 zł z tytułu dalszych kosztów i opłat.

(dowód – zawiadomienie z 14.06.2013r. k. akt 50).

Pozwana A. T. (1), z domu P. związek małżeński zawarła w 24 czerwca 2006 roku, przyjmując nazwisko męża T.. Od urodzenia do 19 listopada 1990 r. była zameldowana w L. B. nr 28 (powiat (...)); następnie od 19 listopada 1990 r. do 08 stycznia 2007 r. w L. przy ul (...); a następnie od 08 stycznia 2007 r. do chwili obecnej w L. przy ul (...). Nigdy nie mieszkała, ani też nie przebywała pod adresem wskazanym przez stronę powodową w pozwie.

Pozwana w roku 2004 utraciła dowód osobisty o numerze (...), wystawiony na nazwisko panię P.. W związku z tym, że utrata nie była związana z kradzieżą, nie powiadomiła o tym fakcie organów ścigania, lecz jedynie odpowiedni wydział Urzędu Miasta L., po czym uzyskała w dniu 04 października 2004r. nowy dowód osobisty o numerze (...), wystawiony na nazwisko P., którym posługiwała się do chwili zmiany nazwiska.

(dowód – zaświadczenie z systemu PESEL-SAD z dnia 02.07.2014r. k. akt 56-57; kserokopia zaświadczenia Urzędu Miasta L. z 30.09.2004r. k. akt 17; przesłuchanie pozwanej w charakterze strony k. akt 59 odwrót)

Po złożeniu sprzeciwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozwana złożyła w dniu 13 grudnia 2013 r. zawiadomienie o popełnieniu na jej szkodę przestępstwa polegającego na posłużeniu się przerobionym dowodem osobistym wydanym na jej nazwisko P. przy zawarciu umowy kredytowej. Wcześniej w sprawie utraconego dowodu osobistego w 2010 roku składała pisemne wyjaśnienia w Komendzie Powiatowej policji w L..

Postępowanie egzekucyjne o numerze KM 3094/13, wszczęte przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu A. C., na podstawie tytułu wykonawczego wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zostało umorzone, a cała dotychczas wyegzekwowana należność w wysokości 1.000 zł zwrócona pozwanej.

(dowód – kserokopia zawiadomienia skierowanego do Prokuratury Rejonowej w Lubaniu z dnia 13.12.2013r. k. akt 15; zeznania pozwanej A. T. k. akt 59 odwrót)

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporną w sprawie jest okoliczność, że w dniu 19 września 2007 r. w punkcie obsługi klienta (...) we W. została zawarta umowa kredytowa o numerze (...), której stronami byli (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. oraz A. P. nr PESEL (...), zamieszkała w (...) /6, poczta (...) - (...) S., legitymująca się dowodem osobistym o numerze (...), posiadająca telefon komórkowy o numerze (...), a której przedmiotem było nabycie w systemie sprzedaży ratalnej kompletu Islandia 3FF o wartości 5.817 zł. Całkowity koszt kredytu wyniósł 6.515,14 zł, a ostateczny termin spłaty ustalono na 19 maja 2009r. oraz że powyższa wierzytelność była przedmiotem umowy cesji wierzytelności pomiędzy stroną powodową a (...) Bankiem S.A z siedzibą we W..

Zgodnie z art. 509 § 1 kc dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie, co oznacza, że pozwanej przeciwko stronie powodowej przysługują wszelkie zarzuty, które mogłaby zgłosić zbywcy, czyli również zarzut nieistnienia w stosunku do niej spornej wierzytelności.

Analizując okoliczności niniejszej sprawy, nie można powództwa wytoczonego w tej sprawie uznać za zasadne, z uwagi na nieudowodnienie przez stronę powodową, że to pozwana A. T. (1), z domu P. była stroną umowy pierwotnej, stanowiącej podstawę dochodzonego roszczenia.

Od samego początku pozwana podnosiła brak po swojej stronie legitymacji biernej, zarzucając, że przy podpisaniu umowy pierwotnej ktoś posłużył się jej, utraconym w 2004 roku dowodem osobistym o numerze (...).

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należało uznać twierdzenia pozwanej za wiarygodne. Potwierdzeniem jej zeznań są przedłożone przez nią dokumenty – zawiadomienie o utracie w 2004 roku dowodu osobistego oraz, przede wszystkim - zaświadczenie z systemu PESEL-SAD z dnia 02.07.2014r. z którego jasno wynika, że w dacie podpisania pierwotnej umowy w dniu 19 września 2007r. pozwana nie tylko nie posiadała dowodu osobistego wskazanego w umowie, posługując się już w tym czasie nowym dowodem osobistym wydanym jej w dniu 04 października 2004r. o numerze (...).

Należy wskazać, że strona powodowa nie ustosunkowała się do dnia wyrokowania do zarzutów pozwanej, poprzestając na przedstawieniu przed Sądem jedynie bardzo skromnych dowodów, wnioskowanych uprzednio w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Wskazuje to, w ocenie Sądu, na przyznanie przez nią twierdzeń pozwanej co do faktu nieistnienia względem niej dochodzonego przez nią roszczenia.

Natomiast pozwana, w ocenie Sądu, w wystarczający sposób potwierdziła swoje zgłoszone w sprzeciwie zarzuty.

W tym wypadku strona powodowa winna, na podstawie art. 6 kc przedstawić odpowiednie dowody na dalsze poparcie swoich twierdzeń, obalające zarzuty pozwanej.

Skoro zaś do dnia wyrokowania tego nie uczyniła, jej twierdzenia należało uznać za nieudowodnione i powództwo, jako niezasadne oddalić.